

Bethlehem післали йому власноручного виробу кармазиновий прапор. Той огнем палаючий емблем провадив його співтоваришів до героїчних чинів, а коли Пуласкі умер, його овинено в той історичний прапор і так його похоронено. *)

В часі французької революції в 1848 р. заново такою “промову муштин з червоним прапором”:

“Розговорім ся з тим правительством людей підозрілих народом. Хто они є? Що они роблять? Яку республіку они хотять установити? Чи таку, в якій богатир все таки буде вживати сьвіта а бідак буде терпіти, фабрикант буде витискати послідні соки з своїх робітників приневолюючи їх працювати за таку платню, яку він сам установляє або гинути з голоду, а капіталіст буде сам собі установляти усього уживання свого капіталу або ховання їх? Проч з роялістичним прапором, котрий нагадує нам нашу неволю і її злочини! Нехай жие червоний прапор, символ нашої свободи!”

Lamartine (член провізоричного правительства і міністер заграничних справ) так відповів на висше наведену промову:

“Я до смерти буду противити ся тому кровавому прапорови; той червоний прапор, котрий ви прадкладаєте нам, був прапором лише “Champs de Mars” змочений народною кровю в 1791 і 1793 р.р., підчас коли три-барвний прапор є звисний цілому сьвітови, своїм імям, своєю славою і свободою вашого краю”.**)

З тої відповіді видно отже, що в французській революції, котра вибухла сейчас по успішній а-

*) Гл. — Longfellow — “The Banner of Pulaski” — National Handbook.

**) Lamartine — Історія французької революції в 1848.